

17.5.2017

MIETINTÖ

yksityisistä turvallisuusalan yrityksistä
(2016/2238(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Hilde Vautmans

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	14
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	15
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	16

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

yksityisistä turvallisuusalan yrityksistä (2016/2238(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Montreux'n asiakirjan yksityisten turvallisuus- ja puolustusalan yritysten toimintaan liittyvistä valtioiden kansainvälisoikeudellisista velvoitteista ja hyvistä käytännöistä aseellisen selkkauksen aikana,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston antamat päätöslauselmat nro 15/26, 22/33, 28/7 ja 30/6,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2005 perustetun YK:n työryhmän, joka pohtii palkkasotilaiden käyttämistä keinona rikkoa ihmisoikeuksia ja estää kansoja käyttämästä itsemääräämisoikeuttaan,
- ottaa huomioon avoimen hallitustenvälisen työryhmän kertomukset, joissa pohditaan mahdollisuutta kehittää kansainvälinen sääntelykehys yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten sääntelyyn, seurantaan ja valvontaan,
- ottaa huomioon YK:n suuntaviivat yksityisten turvallisuusalan yritysten tarjoamien aseistettujen turvallisuuspalvelujen käytöstä ja toteaa, että niitä on hiljattain laajennettu koskemaan myös aseistamattomia turvallisuuspalveluja,
- ottaa huomioon YK:n lainvalvontaviranomaisten menettelytapasäännöstön,
- ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston pohdittavaksi ja käsiteltäväksi annetun ehdotuksen mahdolliseksi yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yleissopimukseksi,
- ottaa huomioon kansainvälisiä käytännesääntöjä koskevan järjestön laatimat yksityisten turvallisuusalan yritysten kansainväliset käytännesäännöt; toteaa, että kyseinen järjestö on alan itsesääntelymekanismi ja sen standardien noudattaminen on vapaaehtoista,
- ottaa huomioon International Stability Operations Association -ammattiliiton käytännesäännöt, jotka muodostavat alan oman itsesääntelymekanismin,
- ottaa huomioon Euroopan turvallisuuspalvelujen liiton ja UNI Europa -ammattiliiton yksityisen turvallisuusalan eettiset ja käytännesäännöt,
- ottaa huomioon yksityisten turvallisuusoperaatioiden hallinnointijärjestelmää koskevan ISO 18788 -standardin, jossa asetetaan yksityisten turvallisuusalan yritysten hallinnointia koskevat vaatimukset,
- ottaa huomioon neuvoston 13. kesäkuuta 2002 antaman suosituksen jäsenvaltioissa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten yhteistyöstä yksityisten turvallisuuspalvelujen alalla,
- ottaa huomioon julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2014/24/EU¹,

- ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/81/EY hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta²,
 - ottaa huomioon EU:n johtamiin sotilasoperaatioihin annettavaa logistiikkatukea koskevan EU:n toimintaperiaatteen ja EU:n johtamiin sotilasoperaatioihin annettavaa toimeksisaajien tukea koskevan EU:n toimintaperiaatteen,
 - ottaa huomioon yksityisiin sotilas- ja turvallisuusalan yrityksiin ja niiden palveluihin kohdistettavia EU:n sääntelytoimia koskevat Priv–War-suositukset,
 - ottaa huomioon 8. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman korruptiosta julkisella ja yksityisellä sektorilla ja sen vaikutuksista ihmisoikeuksiin kolmansissa maissa³ sekä 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: yhteiskunnan etujen sekä kestävä ja osallistavan elpymisen edistäminen⁴,
 - ottaa huomioon monet erilaiset riskit, haasteet ja uhat Euroopan unionin rajojen sisä- ja ulkopuolella,
 - ottaa huomioon toukokuussa 2012 annetut aseistetun turvallisuushenkilöstön läsnäoloa laivoilla koskevat Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) väliaikaiset ohjeet,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0191/2017),
- A. katsoo, että turvallisuus ja puolustus ovat viranomaisten tehokkuutta, vaikuttavuutta, tilivelvollisuutta ja oikeusvaltioperiaatetta koskevien kriteerien perusteella hallinnoimia julkisia hyödykkeitä, jotka eivät ole riippuvaisia ainoastaan riittävästä taloudellisista resursseista vaan myös tietämyksestä; ottaa huomioon, että joillakin aloilla viranomaisilla ei välttämättä ole tarvittavia valmiuksia ja voimavaroja;
- B. katsoo, että vastuu turvallisuudesta ja puolustuksesta olisi jätettävä ensisijaisesti viranomaisille;
- C. ottaa huomioon, että Eurobarometri-mielipidetutkimukset osoittavat, että EU:n kansalaiset haluavat EU:n olevan aktiivisempi turvallisuus- ja puolustusalalla;
- D. ottaa huomioon, että yli 1,5 miljoonaa yksityistä turvallisuusalan alihankkijaa työskenteli Euroopassa vuonna 2013 noin 40 000 yksityisessä turvallisuusalan yrityksessä; ottaa huomioon, että nämä luvut ovat jatkuvasti kasvussa; ottaa huomioon, että näiden yritysten liikevaihto nousi mainittuna vuotena noin 35 miljardiin euroon;

¹ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.

² EUVL 216, 20.8.2009, s. 76.

³ EUVL C 181, 19.5.2016, s. 2.

⁴ EUVL C 24, 22.1.2016, s. 33.

ottaa huomioon, että yksityisen turvallisuusalan arvoksi maailmanlaajuisesti arvioitiin vuonna 2016 jopa 200 miljardia dollaria ja että alalla toimii noin 100 000 yksityistä yritystä, joilla on 3,5 miljoonaa työntekijää;

- E. ottaa huomioon, että kansalliset hallitukset, puolustusvoimat ja siviilialan virastot ovat viime vuosikymmenien aikana työllistäneet enenevässä määrin kotimaan palveluita varten ja ulkomaille lähetettävien joukkojen tueksi yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä, jotka terminä kattavat tässä päätöslauselmassa myös yksityiset sotilasalan yritykset;
- F. ottaa huomioon, että yksityisten turvallisuusalan yritysten tarjoamien palvelujen kirjo on erittäin laaja vaihdellen logistisista palveluista ja sotilasteknologian tarjoamisesta tosiasialliseen taistelujoukkojen tukemiseen ja osallistumiseen konfliktin jälkeiseen jälleenrakennukseen; ottaa huomioon, että yksityiset turvallisuusalan yritykset tarjoavat myös jäsenvaltioissa keskeisiä palveluja, kuten vankiloiden johtaminen ja infrastruktuurikohteiden vartiointi; ottaa huomioon, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä on käytetty yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioissa sekä siviili- että sotilasalalla EU:n edustustojen vartiointiin, leirien rakentamiseen, koulutukseen, ilmakuljetuksiin ja humanitaarisen avun toimien tukena;
- G. ottaa huomioon, että EU:ssa yksityisten turvallisuusalan yritysten hyödyntämisen käytännöt ja tällaisia yrityksiä koskevat sopimusmenettelyt sekä sääntelyjärjestelmien erityispiirteet vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä suuresti ja että monet käyttävät niitä omien yksiköidensä tukena monenkeskisissä operaatioissa;
- H. ottaa huomioon, että sotilastoimintaa, joka oli aiemmin olennainen osa asevoimien toimintaa, ulkoistetaan mm. palvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaammin; toteaa, että ulkoistamisella myös kompensoidaan sitä, että ulkomailta toteutettavien monenkeskisten operaatioiden määrän kasvaessa ja määrärahojen kutistuessa kutistuvilla asevoimilla on pulaa valmiuksista, mikä johtuu päättäjien haluttomuudesta sitoutua asianmukaisten resurssien käyttöön; katsoo, että tämän olisi oltava vain poikkeus; toteaa, että valmiuksien puutteisiin on puututtava; ottaa huomioon, että yksityiset turvallisuusalan yritykset voivat myös tarjota usein lyhyellä varoitusajalla ja täydentävästi valmiuksia, jotka puuttuvat kansallisilta asevoimilta kokonaan; ottaa huomioon, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä on myös käytetty poliittisin tarkoituksin joukkojen käytön rajoittamisen välttämiseksi esimerkiksi sen seikan kiertämiseen, että omien asevoimien käytölle ei mahdollisesti saada kansalaisten tukea; katsoo, että yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttöön ulkopoliittikan välineenä on kohdistettava tehokasta parlamentaarista valvontaa;
- I. ottaa huomioon, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä on syytetty osallisuudesta lukuisiin ihmisoikeusrikkomuksiin ja ihmishenkiä vaatineisiin vaaratilanteisiin; toteaa, että tällaiset tilanteet vaihtelevat eri aikoina ja eri maissa ja että niissä on joissakin tapauksissa kyse vakavista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksista, myös sotarikoksista; toteaa, että joissakin näistä tapauksista on nostettu syytteitä; ottaa huomioon, että tämä yhdessä avoimuuden puutteen kanssa on vaikuttanut kansainvälisen yhteisön kyseisissä maissa tekemään työhön ja paljastanut tilivelvollisuusrakenteissa huomattavia puutteita, jotka johtuvat muun muassa tytäryhtiöiden ja alihankkijoiden lukuisten kerrosten muodostumisesta eri maissa, mikä pätee varsinkin paikallisiin tytäryhtiöihin ja alihankkijoihin ja mikä johtaa joissakin

tapauksissa siihen, ettei isäntämaiden siviiliväestön perusturvallisuutta pystytä takaamaan;

- J. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi pyrittävä välttämään tällaiset tilanteet tulevaisuudessa ja pidättäytyttävä ulkoistamasta sotilaallisia operaatioita, joihin liittyy oletettavasti voiman ja aseiden käyttöä, vihollisuuksiin osallistumista tai muunlaisia toimia taisteluissa tai taistelualueella, oikeutettu itsepuolustus pois lukien; katsoo, että yksityisille turvallisuusalan yrityksille konfliktialueilla ulkoistetut operaatiot ja toimet olisi rajoitettava logistisen tuen tarjoamiseen ja laitosten puolustamiseen ilman, että yritykset ovat tosiasiallisesti läsnä alueilla, joilla toteutetaan taistelutoimia; katsoo, ettei yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttö voi missään tilanteessa korvata kansallisten asevoimien henkilöstöä; katsoo, että puolustusalan toimintapolitiikkoja toteutettaessa olisi aina asetettava etusijalle sen varmistaminen, että jäsenvaltioiden asevoimilla on riittävästi resursseja, välineitä, koulutusta, tietämystä ja voimavaroja hoitaakseen tehtävänsä täysimääräisesti;
- K. katsoo, että yksityisten turvallisuusalan yritysten käytön sääntelemiseksi ja niiden toiminnan valvomiseksi riittävästi olisi vahvistettava kansainvälisellä tasolla sitovia sääntely- ja valvontamekanismeja sisältävä säädöskehys, jotta valtiot voisivat hyödyntää niiden tarjoamia etuja ja varmistaa, että niitä voidaan pitää tilivelvollisina; ottaa huomioon, että yksityiset turvallisuusalan yritykset ovat osa varsin ylikansallista alaa, jossa valtiolliset ja hallitustenväliset toimijat kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa, minkä vuoksi sääntelyn on oltava globaalia; katsoo, että tämän alan nykyinen sääntelykehys koostuu joukosta keskenään epäjohdonmukaisia sääntöjä, jotka vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että kirjavat kansalliset lainsäädännöt ja eräiden yksityisten turvallisuusalan yritysten hyväksymät itsesääntelymenetelmät tarjoavat heikon väärinkäytöksiä ehkäisevän pelotteen, koska seuraamukset puuttuvat, millä voi olla merkittävä vaikutus yksityisten turvallisuusalan yritysten toimintaan monenvälisissä tilanteissa ja konfliktialueilla;
- L. toteaa, että yksityisiä turvallisuusalan ja sotilasalan yrityksiä ja niiden palveluja koskevia määritelmiä ei ole hyväksytty riittävästi; ottaa huomioon, että yksityinen turvallisuusalan yritys voidaan määritellä palkkasotilaiden käyttöä koskevan YK:n työryhmän laatiman yleissopimusehdotuksen määritelmän mukaisesti muodoltaan yritykseksi, joka tarjoaa fyysisten henkilöiden ja/tai oikeushenkilöiden toteuttamia kompensoivia sotilasalan ja/tai turvallisuuspalveluja; ottaa huomioon, että sotilasalan palvelut voidaan tässä yhteydessä määritellä sotilaalliseen toimintaan liittyviksi erityispalveluiksi, joita ovat mm. strateginen suunnittelu, tiedustelu, tutkinta, maa-, meri- tai ilmatiedustelu, kaikenlainen lentotoiminta, joko miehitetyillä tai miehittämättömillä ilma-aluksilla, satelliittivalvonta ja -tiedustelu, kaikenlainen tiedonsiirto sotilaallisilla sovelluksilla, materiaali- ja tekninen tuki asevoimille ja muut oheispalvelut; ottaa huomioon, että turvallisuusalan palveluissa voi määritelmän mukaan olla kyse aseellisesta rakennusten, laitosten, omaisuuden ja ihmisten vartioinnista tai suojelusta, kaikenlaisesta tiedonsiirrosta turvallisuusalan- ja poliisivalvonnan sovelluksilla, tietoja koskevien turvatoimien kehittämisestä ja täytäntöönpanosta sekä muista oheistoimista;
- M. ottaa huomioon, että Montreux'n asiakirja on ensimmäinen tärkeä asiakirja, jossa määritellään, miten kansainvälistä oikeutta sovelletaan yksityisiin turvallisuusalan

yrityksiin; ottaa huomioon, että yksityisten turvallisuusalan yritysten kansainvälisissä käytännesäännöissä määritellään alan standardit ja niitä käytetään entistä enemmän välineenä, jonka avulla varmistetaan koko alalle yleiset perustandardit; ottaa huomioon, että yksityisten turvallisuusalan yritysten järjestön (ICoCA) kansainvälisillä käytännesäännöillä on tarkoitus edistää, hallita ja valvoa käytännesääntöjen täytäntöönpanoa ja kannustaa tarjoamaan vastuullisia turvallisuuspalveluja ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia sekä noudattamaan kansallista lainsäädäntöä ja kansainvälistä oikeutta; toteaa, että ICoCA-järjestöön liittyminen on vapaaehtoinen toimenpide ja edellyttää maksun maksamista ja että korkeiden jäsenmaksujen vuoksi kaikki yksityiset turvallisuusalan yritykset eivät voi liittyä jäseniksi;

- N. ottaa huomioon, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevaa sääntelytyötä tehdään parhaillaan monilla kansainvälisillä areenoilla, muun muassa Montreux'n asiakirjan osallistujien foorumissa, jossa EU valittiin puheenjohtajan tukiryhmään eli avoimeen hallitustenväliseen työryhmään, joka pohtii mahdollisuutta laatia kansainvälinen sääntelykehys yksityisten sotilasalan ja turvallisuusalan yritysten toiminnan sääntelylle, seurannalle ja valvonnalle, sekä kansainvälisiä käytännesääntöjä koskevassa järjestössä;
- O. ottaa huomioon, että EU ja 23 jäsenvaltiota ovat osallisina Montreux'n asiakirjassa ja että EU on kansainvälisiä käytännesääntöjä koskevan järjestön työryhmän jäsen; ottaa huomioon, että EU edistää ihmisoikeusneuvostossa kansainvälisen sääntelykehysten mahdollista kehittämistä; katsoo, että EU on ratkaisevan tärkeässä osassa, kun pyritään edistämään erilaisten sotilas- ja turvallisuusalan palveluiden tarjoamista ja vientiä koskevaa kansallista ja alueellista valvontaa;
- P. ottaa huomioon, että Euroopan unionilla ei ole omaa sääntelykehystä, vaikka alunperin eurooppalaisten ja/tai YTPP:n tai EU:n edustustojen tehtäviin ja operaatioihin osallistuvien yksityisten turvallisuusalan yritysten määrä on suuri; toteaa, että olemassa olevat sääntelykehykset pohjautuvat melkein yksinomaan Irakin sodan aikana käyttöön otettuun Yhdysvaltojen malliin, joka palveli taistelutehtäviin osallistuneiden sotilasalan yritysten etuja; katsoo, että kyseinen viitekehys ei vastaa sen enempää eurooppalaisten yksityisten turvallisuusalan yritysten muotoa kuin niiden tehtäviäkään;
- Q. ottaa huomioon, että on olennaisen tärkeää asettaa etusijalle lainvalvonnan ja yksityisten turvallisuusalan yritysten välistä vuorovaikutusta, yhteistyötä ja tukea koskevien selkeiden sääntöjen laadinta;
- R. katsoo, että yksityisillä turvallisuusalan yrityksillä voisi olla merkittävämpi tehtävä merirosvouksen torjunnassa ja meriturvallisuuden parantamisessa, koiria käyttävissä operaatioissa, verkkopuolustuksessa, turvallisuusvälinealan tutkimuksessa ja kehitystyössä, sekalaisissa tiedustelukäynneissä ja koulutuksessa yhteistyössä julkisten viranomaisten kanssa sekä näiden valvonnassa; ottaa huomioon, että aseistettujen yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttö on luonut erityisiä haasteita merenkulkualalle ja johtanut lukuisiin vaaratilanteisiin, joissa on menetetty ihmishenkiä, sekä diplomaattisiin kiistoihin;

Yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttö asevoimien tukena ulkomailla

1. panee merkille, että yksityisillä turvallisuusalan yrityksillä on tärkeä täydentävä rooli

- valtion sotilas- ja siviilialan virastojen auttamisessa täyttämällä valmiuspuitteet, jotka johtuvat joukkojen käyttöön ulkomailla kohdistuvan kysynnän kasvusta, ja että ne tarjoavat satunnaisesti olosuhteiden salliessa myös varalla olevaa kapasiteettia; korostaa, että poikkeustapauksissa yksityisten turvallisuusalan yritysten palvelut täyttävät olemassa olevia valmiusvajeita, jotka jäsenvaltioiden olisi kuitenkin ensin yritettävä täyttää kansallisilla asevoimilla tai poliisivoimilla; korostaa, että kyseisissä maissa yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä käytetään ulkopoliittikan täytäntöönpanovälineenä;
2. korostaa, että toimiessaan isäntämaissa ja erityisesti sellaisissa isäntämaissa, joiden kulttuuri ja uskonto ovat hyvin erilaiset, yksityisten turvallisuusalan yritysten on otettava huomioon paikalliset tavat ja käytännöt, jotta ne eivät vaaranna tehtävänsä vaikuttavuutta ja vieraannuta paikallista väestöä;
 3. panee merkille, että kansallisiin joukkoihin verrattuna yksityiset turvallisuusalan yritykset ja erityisesti isäntämaissa sijaitsevat yksityiset turvallisuusalan yritykset voivat tarjota arvokasta paikallistietämystä ja että usein niiden avulla voidaan saada aikaan kustannussäästöjä, joskin on varmistettava, ettei laatua vaaranneta; korostaa kuitenkin, että paikallisten yksityisten turvallisuusalan yritysten palvelujen käyttö hauraisissa maissa ja kriiseille alttiilla alueilla voi vaikuttaa kielteisesti EU:n ulkopoliittikan tavoitteisiin, jos niiden käyttäminen voimistaa tiettyjä paikallisia aseellisia toimijoita, joista voi tulla konfliktin osapuolia; katsoo olevan tärkeää tehdä selkeä oikeudellinen ero yksityisten turvallisuusalan yritysten operaatioiden ja suoraan sotilaalliseen toimintaan osallistuvien yksityisten toimijoiden toiminnan välille;
 4. korostaa, ettei yksityisille turvallisuusalan yrityksille tule ulkoistaa mitään toimintoja, joihin liittyy voimankäyttöä ja/tai aktiivista osallistumista vihollisuuksiin, itsepuolustusta lukuun ottamatta; korostaa, että EU:n turvallisuus- ja puolustusosalalla ensisijaisena tavoitteena tulisi olla kansallisten asevoimien vahvistaminen ja että yksityiset turvallisuusalan yritykset voivat vain täydentää niitä eikä niillä voi olla strategisiin päätöksiin liittyvää valtaa; painottaa, että yksityiset turvallisuusalan yritykset voivat osallistua sotilaallisiin operaatioihin ainoastaan, jos osallistuminen on perusteltua ja sillä on selkeät tavoitteet, jotka voidaan todentaa konkreettisilla indikaattoreilla, jos osallistumisella on yksityiskohtainen budjetti sekä täsmälliset aloitus- ja päättymisajankohdat ja jos sitä hallinnoidaan tiukoilla eettisillä säännöillä; huomauttaa, että asevoimien ja turvallisuusjoukkojen ulkomailla tekemä työ on olennaisen tärkeää rauhan turvaamisen ja konfliktien ehkäisemisen alalla sekä konfliktien jälkeisessä sosiaalisessa uudelleenrakentamisessa ja kansallisen sovinnon edistämisessä;
 5. korostaa, että yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttöä koskeva kustannustehokkuuden periaate tuottaa etuja pääasiassa lyhyellä aikavälillä, erityisesti jos eräitä sosioekonomisia muuttujia ei oteta huomioon, ja että sitä ei näin ollen tulisi soveltaa pääasiallisena periaatteena turvallisuuskysymyksiä tarkasteltaessa; palauttaa mieliin, että vastuullisuutta ja valvontaa koskevat mekanismit ovat keskeisessä asemassa sen varmistamiseksi, että yksityisten turvallisuusalan yritysten käytön legitimiys ja mahdolliset edut toteutuvat täysimääräisesti;
 6. pitää tärkeänä, että yksityisten turvallisuusalan yritysten valtiollista käyttöä

jäsenvaltioissa valvotaan parlamentaarisesti;

Yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttö EU:ssa

7. panee merkille, että EU käyttää yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä ulkomailla edustustojensa vartiointiin ja henkilöstönsä suojaamiseen sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioissa siviili- ja sotilasalalla; panee merkille, että niiden käyttö vaikuttaa näin ollen suoraan EU:n maineeseen ja imagoon kolmansien osapuolten keskuudessa, mikä tekee niistä tärkeitä EU:n läsnäolon merkkejä itse paikalla, jotka vaikuttavat siihen, minkä verran EU:ta kohtaan tunnetaan luottamusta; pyytää, että komissio ja neuvosto laativat yleiskatsauksen siitä, missä, milloin ja miksi yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä on palkattu EU:n operaatioiden tueksi; ei pitäisi epäloogisena, että Euroopan unionin edustustojen turvallisuutta koskevissa tarjouskilpailupyynnöissä suosittaisiin Euroopassa todellista kotipaikkaansa pitäviä yksityisiä turvallisuusyrityksiä, jotka noudattavat Euroopan unionin säädöksiä ja maksavat veronsa Euroopan unionissa;
8. painottaa kuitenkin, että erityisesti konfliktialttiissa ympäristöissä yksityisen turvallisuusalan yrityksen käytöllä tiettyihin tehtäviin voi olla kielteisiä sivuvaikutuksia EU:lle ja erityisesti sen legitimitetille, jos yritys vahingossa yhdistetään konfliktialueen aseistettuihin toimijoihin, mistä voi olla kielteisiä seurauksia aseellisissa selkkauksissa, tai se voi mahdollisesti vaarantaa aseistariisuntaan, demobilisaatioon ja yhteiskuntaan sopeuttamiseen (DDR-toimintaa) ja turvallisuusalan uudistukseen tähtääviä pyrkimyksiä vahvistamalla paikallisia toimijoita tahattomasti; panee merkille erityisesti valvonnan ulottumattomissa olevan alihankinnan, kuten yksityisten turvallisuusalan yritysten riskit;
9. panee merkille, että nykyisin noudatetaan käytäntöä, että erityisesti kolmansissa maissa sotilas- ja turvallisuusalan palveluja hankitaan paikallisilta alihankkijoilta, mikä aiheuttaa erilaisia vakavia oikeudellisia ja poliittisia ongelmia; toteaa, että jäsenvaltioiden, EUH:n ja komission olisi sovittava Naton esimerkin noudattamisesta ja hyväksyttävä alihankkijoiksi ainoastaan EU:n jäsenvaltioissa sijaitsevia yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä;
10. suosittaa täten, että komissio ehdottaa yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevia yleisiä hankintasuuntaviivoja sotilas- ja turvallisuusalan toimeksisaajien palkkaamisesta, käyttämisestä ja hallinnoinnista, joissa yksityisille turvallisuusalan yrityksille esitetään selkeästi kelpoisuusvaatimukset EU:n sopimusten saamiseksi, kun tarkoituksena on päästä eroon eri lähestymistapojen nykyisestä pirstaleisuudesta; vaatii, että komissio ja EUH käyttävät samoja suuntaviivoja sotilas- ja turvallisuusalan toimeksisaajien palkkaamiseen, käyttämiseen ja hallintointiin kaikissa ulkoisissa toimissa ja operaatioissa ja EU:n edustustoissa kaikissa maissa ja kaikilla alueilla sekä kaikkien Euroopan unionin tarkistetun yhteisen puolustustarvikeluettelon palvelujen osalta; katsoo, että suuntaviivojen olisi perustuttava yksityisten turvallisuusalan yritysten johtamista ja hallinnointia koskeviin kansainvälisiin parhaisiin käytäntöihin, kuten Montreux'n asiakirjaan ja kansainvälisiin käytännesääntöihin, ja niiden olisi kuvastettava tarvetta kiinnittää erityistä huomiota yksityisten turvallisuusalan yritysten valintaan monimutkaisissa kriisin jälkeisissä olosuhteissa; pyytää komissiota ja EUH:ta käyttämään ainoastaan kansainvälisten käytännesääntöjen mukaisesti sertifioituja

palveluntarjoajia, kuten tehdään YK:ssa, jossa käytäntöjä jo edellytetään; panee merkille Yhdysvaltojen viranomaisten lähestymistavan, johon sisältyy yksityiskohtaiset standardit ja vaatimukset kaikille yksittäisille sopimuksille, ja kehottaa EU:ta seuraamaan tätä esimerkkiä; painottaa, että yksityisten turvallisuusalan yritysten kanssa tehtävien sopimusten olisi sisällettävä muun muassa lausekkeita lisenssien ja lupien hallussapidosta, henkilöstö- ja kiinteistörekistereistä, koulutuksesta, aseiden laillisesta hankkimisesta ja käyttämisestä sekä sisäisestä organisaatiosta;

11. kehottaa EU:n turvallisuusyrityksen turvallisuuspäällikköä olemaan läsnä EU:n rahoittamilla paikoilla ja EU:n edustustoissa varmistamassa tarjottavien turvallisuuspalvelujen laatua, tutkimassa paikallisesti palkatun turvallisuushenkilöstön taustoja ja kouluttamassa heitä, luomassa hyviä suhteita paikallisiin turvallisuudesta vastaaviin tahoihin, toteuttamassa riskinarviointia ja olemalla edustuston ensimmäinen yhteyshenkilö turvallisuuteen liittyvissä asioissa;
12. suosittelee, että komissio laatii avoimen luettelon toimeksisaajista, jotka noudattavat EU:n standardeja sellaisissa asioissa, kuin puhdas rikosrekisteri, taloudelliset valmiudet, voimassa olevat lisenssit ja luvat sekä henkilöstön taustojen tarkastus; toteaa, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevat standardit vaihtelevat suuresti eri puolilla EU:ta, ja katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä saamaan aikaan samanlaiset standardit; toteaa, että tätä listaa olisi päivitettävä vähintään kahden vuoden välein;
13. korostaa, että kun EU laskee toimintansa yksityisten turvallisuusalan yritysten varaan niissä kolmansissa maissa, joiden kanssa se on tehnyt joukkojen asemaa koskevan sopimuksen (SOFA), kyseisiin sopimuksiin on aina otettava mukaan käytettävät yksityiset turvallisuusalan yritykset ja niissä on nimenomaisesti täsmennettävä, että yritykset vastaavat toimistaan EU:n lainsäädännön mukaisesti;
14. korostaa, että EU:n käsitettä toimeksisaajien tukemisesta olisi vahvistettava ja että se olisi tehtävä sitovaksi jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille; katsoo, että siinä olisi erityisesti määriteltävä sopimuksiin sisällytettävät tiukemmat normit, jotka perustuvat esimerkiksi yhdysvaltalaisiin normeihin, ja että siinä olisi myös vaadittava, että kriisialueilla ei saisi palkata tai ottaa alihankkijoiksi paikallisia yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä; korostaa, että kansainvälisillä yksityisillä turvallisuusalan yrityksillä olisi oltava mahdollisuus palkata paikallista henkilökuntaa, mutta vain yksittäin ja suoraan, jotta voidaan varmistua tehokkaasta taustatietojen tutkinnasta ja estää paikallisen turvallisuusalan teollisuuden synty kriisialueille;

Yksityisten turvallisuusalan yritysten sääntely

15. suosittaa, että komissio laatii vihreän kirjan, jonka tavoitteena on osallistaa kaikki julkisen ja yksityisen turvallisuusalan sidosryhmät laajaan kuulemiseen ja keskusteluun prosesseista, jotta suoran yhteistyön mahdollisuudet kartoitetaan tehokkaammin ja vahvistetaan toimeksiantoja ja hyviä käytäntöjä koskevat perussäännöt; suosittaa, että luodaan alakohtaiset EU:n laatustandardit; suosittelee siis, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevaa määritelmää selkeytetään, ennen kuin niiden toimintaa aletaan toden teolla sääntelemään, koska tällaisen määritelmän puute voi luoda oikeudellisia porsaanreikiä;
16. katsoo, että ensiksi EU:n olisi määriteltävä täsmällisesti sotilas- ja turvallisuusalan

palvelut; vaatii tältä osin neuvostoa lisäämään yksityisten turvallisuusalan yritysten tuottamat sotilas- ja turvallisuusalan palvelut viipymättä Euroopan unionin yhteiseen puolustustarvikeluetteloon;

17. pyytää komissiota kehittämään tehokkaan EU:n sääntelymallin; katsoo, että malli auttaisi
 - poistamaan jäsenvaltioiden väliset oikeudelliset erot siten, että annetaan direktiivi
 - arvioimaan uudelleen ja niin ollen määrittelemään uudelleen nykyiset julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyöstrategiat
 - kartoittamaan yritykset, joilla on yksi ainoa tai useita käyttötarkoituksia
 - asettamaan asiayhteensä yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten täsmällisen luonteen ja tehtävät
 - asettamaan EU:ssa tai sen ulkopuolella toimiville yksityisille turvallisuusalan yrityksille korkeatasoiset standardit, joihin olisi sisällyttävä myös henkilöstön asianmukaiset turvatarkastukset ja kohtuullinen palkka
 - varmistamaan yksityisten turvallisuusalan yritysten väärinkäytöksistä ja laittomuuksista raportoinnin ja mahdollistamaan yksityisten turvallisuusalan yritysten asettamisen vastuuseen niiden ulkomailla toteuttamassa toiminnassa ilmenneistä väärinkäytöksistä, ihmisoikeusrikkomukset mukaan luettuna
 - sisällyttämään erityisen merenkulkua koskevan näkökulman, jossa otetaan huomioon kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) johtava rooli;
18. panee merkille, että kehittyvät globaalit sääntelykehikset, kuten Montreux'n asiakirja, kansainväliset käytäntösäännöt ja muut YK:hon liittyvät sääntelyaloitteet, edustavat selkeää edistymistä verrattuna vain kymmenen vuotta sitten vallinneeseen tilanteeseen, jolloin merkityksellinen sääntely puuttui;
19. antaa tunnustusta useille EU:n jäsenvaltioille siitä, että ne ovat ottaneet käyttöön yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevaa vaikuttavaa kansallista sääntelyä Montreux'n asiakirjassa esitetyn hyvän käytännön mukaisesti;
20. panee kuitenkin merkille, että yksityisten turvallisuusalan yritysten tuloksellisuuden arviointia haittaa se, että käytössä ei ole johdonmukaista raportointia siitä, miten sekä EU:n toimielimet että jäsenvaltioiden hallitukset käyttävät yrityksiä; kannustaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä toimittamaan tietoja johdonmukaisemmin ja avoimesti, jotta niiden budjettivallan käyttäjät ja riippumattomat tilintarkastajat voisivat kunnolla arvioida yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttöä; suosittelee, että parlamentteja ja kansalaisjärjestöjä olisi aktiivisesti otettava mukaan välttämättömiin arviointiprosesseihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä tämän alan sääntelyn ja valvonnan kannalta;
21. suosittelee, että komissio ja neuvosto perustavat oikeudellisen kehyksen, jossa edellytetään kansallisen lainsäädännön alaista valvontaa sotilas- ja turvallisuusalan palvelujen viennille ja jossa veloitetaan ilmoittamaan EU:n vuosikertomuksessa aseviennistä jäsenvaltioiden myöntämien sotilas- ja turvallisuusalan palvelujen vientitodistusten perusteella julkisen avoimuuden ja tilivelvollisuuden lisäämiseksi;
22. korostaa, että yksityisten turvallisuusalan yritysten ylikansallinen luonne ja erityisesti niiden toiminta maailman kriisialueilla voi toisinaan johtaa tuomiovallan aukkoihin

varsinkin silloin, kun paikallinen oikeudellinen rakenne on heikko, ja että tuomiovallan aukkojen vuoksi voisi olla vaikea pitää yrityksiä tai niiden työntekijöitä tilivelvollisina toimistaan; panee merkille, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä koskevaa kansallista sääntelyä ei useinkaan voida soveltaa kyseisen maan ulkopuolella; painottaa, että yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä on aina hallinnoitava lainsäädännöllä ja että sekä isäntävaltion että sopimuksen tehneen valtion on aina kohdistettava niihin tehokasta valvontaa; panee merkille oikeudellisen tyhjiön, joka on useissa tapauksissa mahdollinen riskialttiilla alueilla tapahtuvien yksityisten turvallisuusalan yritysten ja Euroopan unionin toimijoiden välisten kiistojen ja tilanteiden tapauksissa; suosittelee näin ollen yhdenmukaisten ja selkeiden sääntöjen käyttöönottoa EU:n toimielimille, jotka käyttävät yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä suojelemaan EU:n henkilöstöä, määritellen selkeät vastuualueet suojeluvajeiden ja rankaisemattomuuden välttämiseksi ja ottaen huomioon isäntävaltion oikeudelliset puitteet; kehottaa myös EUH:ta, komissiota ja jäsenvaltioita tekemään sopimuksia ainoastaan EU:n alueelle sijoittautuneiden yksityisten turvallisuusalan yritysten kanssa siten, että yrityksillä on velvoite toimittaa palvelut suoraan ilman turvautumista usein hauraiden kolmansien maiden paikallisiin alihankkijoihin;

23. kehottaa täten EU:ta ja sen jäsenvaltioita hyödyntämään asemaansa Montreux'n asiakirjan osallistujien foorumissa vaatiakseen, että tarkistetaan säännöllisesti, missä määrin osallistujat ovat panneet täytäntöön hyvää käytäntöä koskevat Montreux'n asiakirjaan sisältyvät suositukset; kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole osallisina Montreux'n asiakirjassa, liittymään siihen mahdollisimman nopeasti; kannustaa jäsenvaltioita jakamaan parhaita käytäntöjään;
24. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään Montreux'n asiakirjaa pidemmälle menevään, kansainväliseen ja oikeudellisesti sitovaan välineeseen sääntelemällä yksityisten turvallisuusalan yritysten toimintaa ja luomalla tasavertaiset toimintaedellytykset, jotta varmistetaan, että isäntävaltioilla on yksityisten turvallisuusalan yritysten sääntelyyn tarvittava toimivalta ja että sopimuksen tehneet valtiot voivat käyttää valtaansa suojatakseen ihmisoikeuksia ja estääkseen korruptiota; korostaa, että kehykseen on sisällytettävä lupa- ja valvontajärjestelmä, jonka mukaisesti kaikkiin yksityisiin turvallisuusalan yrityksiin kohdistetaan riippumattomia tarkastuksia ja yritysten henkilöstön on osallistuttava pakolliseen ihmisoikeuskoulutukseen, ja lisäksi varoittavia seuraamuksia rikkomuksista, rikkomuksiin syyllistyneiden tilivelvollisuus sekä tehokkaat oikeussuojakeinot uhreja varten;
25. pyytää unionin ulkoasiain ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komission varapuheenjohtajaa, EUH:ta ja komissiota tukemaan voimakkaasti kansainvälistä yleissopimusta, jolla pyritään perustamaan kansainvälinen järjestely yksityisten turvallisuusalan yritysten tarjoamien palvelujen sääntelemiseksi;
26. kiittää kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) toimia yksityisten aseellisten vartiointiryhmien käyttämistä koskevien sääntöjen laatimisessa; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä IMO:n kanssa näiden sääntöjen maailmanlaajuisen soveltamisen saavuttamiseksi;
27. korostaa, että yksi tehokkaimmista keinoista vaikuttaa yksityisiin turvallisuusalan yrityksiin ovat julkiset hankintapäätökset; painottaa siksi, että ehdoksi

sopimuksenteossa yksityisten turvallisuusalan yritysten kanssa on asetettava, kuten tietyt jäsenvaltiot ovat jo tehneet, parhaiden käytäntöjen, kuten avoimuuden, hyväksyminen ja osallistuminen kansainvälisiin käytännesääntöihin; panee merkille, että kansainvälisten käytännesääntöjen noudattamista valvovaa mekanismia on vahvistettava ja sen täydellinen riippumattomuus on varmistettava, jotta se toimisi sääntöjen noudattamista uskottavasti edistävänä kannustimena; toteaa, että jäsenvaltioista ainoastaan Ruotsi ja Iso-Britannia ovat allekirjoittaneet kansainväliset käytännesäännöt, ja katsoo, että EU:n olisi keskityttävä varmistamaan, että muut jäsenvaltiot allekirjoittavat ne ensimmäisenä askeleena;

28. toteaa, että yksityisillä turvallisuusalan yrityksillä olisi oltava vastuuvollisuusvakuutus, koska siten arvopaperimarkkinat tehtäisiin vakaammiksi ja luotettavammiksi siten, että mukaan tulisivat myös pienemmät ja keskisuuret yksityiset turvallisuusalan yritykset;
29. korostaa, että yksityisten turvallisuusalan yritysten kanssa tehdyt sopimukset olisi otettava huomioon ja arvioitava sen perusteella, miten pitkä kokemus kyseisillä yrityksillä on työskentelystä vihamielisessä ympäristössä, eikä vastaavan sopimuksen liikevaihdon perusteella;
30. kiinnittää huomiota siihen, että yksityiset turvallisuusalan yritykset harjoittavat turvallisuuspalvelun tarjoamisen lisäksi tiedustelutoimintaa ja että sen mahdolliset vaikutukset edellyttävät tehokasta sääntelyä ja valvontaa;
31. panee merkille, miten suuri vaikutus EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on globaaliin turvallisuusalaan, koska useilla alan merkittävillä toimijoilla on päätoimipaikka EU:ssa; korostaa täten erityisesti, että tuleva yhteisen puolustustarvikeluettelon tarkistus tarjoaa mahdollisuuden sisällyttää luetteloon tiettyjä yksityisten turvallisuusalan yritysten palveluja, mikä tekisi niistä vientiasetusten alaisia ja merkitsisi sitä, että yritysten toimintaan ulkomailla sovellettaisiin perusstandardeja;
 - o
 - o o
32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

yksityisistä turvallisuusalan yrityksistä (2016/2238(INI))

Ulkoasiainvaliokunta, esittelijä: Hilde Vautmans

Vähemmistöön jäänyt mielipide, esittäjä Javier Couso Permuy (GUE/NGL)

Mietinnössä käsitellään yksityisiä turvallisuusalan yrityksiä yksityiset sotilasalan yritykset mukaan luettuina sekä niiden hyödyllisyyttä EU:lle ja sen jäsenvaltioille turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvissä asioissa. Mietinnöllä pyritään helpottamaan yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttöä.

Tällä hetkellä nämä yritykset tarjoavat logistista tukea taisteluissa ja osallistuvat konfliktien jälkeiseen jälleenrakennukseen. Niitä on käytetty myös yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaan kuuluvissa siviili- ja sotilastehtävissä.

Vastustamme mietintöä seuraavista syistä:

- vastustamme yksityisten turvallisuusalan yritysten osallistumista valtioiden turvallisuuteen ja puolustukseen, koska näitä aloja ei saisi jättää palkkasotilaita käyttävien yksityisten intressien käsiin;
- jäsenvaltioiden puolustus kuuluu kunkin suvereenin valtion yksinomaiseen toimivaltaan;
- vastustamme julkisten varojen käyttöä tällaisten yksityisten yritysten rahoittamiseen, sillä käytännössä kyseiset yritykset palkkaavat palkkasotilaita taistelemaan sodissa, mikä lisää maailmanlaajuisia turvattomuutta ja epävakautta;
- vastustamme kategorisesti turvallisuuden ja puolustuksen yksityistämistä sekä kaikenlaista sodan yksityistämistä;
- yksityisten turvallisuusalan yritysten käyttö mahdollistaa kansalaisten keskuudessa vain vähäistä kannatusta saavien sotilaallisten operaatioiden tukemisen, taistelujoukkojen lähettämisen välttämisen, koska niiden lähettämiseen tarvitaan parlamentin hyväksyntä, sekä julkisen keskustelun välttämisen (kaatuneita palkkasotilaita ei lasketa kaatuneiksi sotilaiksi).

Ehdotamme seuraavaa:

- lopetetaan turvallisuuden ja puolustuksen yksityistäminen;
- kielletään yksityisten turvallisuusalan yritysten osallistuminen konfliktien jälkeiseen jälleenrakennukseen;
- annetaan puolustus ja turvallisuus ammattimaisten asevoimien hoidettavaksi, sillä vain ne voivat käyttää voimaa legitimitiä;
- säännellään kyseistä alaa *palkkasotilaiden palkkaamisen, käytön, rahoittamisen ja kouluttamisen vastaisen YK:n kansainvälisen yleissopimuksen* pohjalta;
- kielletään yksityisten yritysten käyttö EU:ssa alihankkijoina sotilaallisiin tarkoituksiin tai huolehtimaan EU:n edustustojen turvallisuudesta;
- torjutaan rankaisemattomuutta, jota ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneet palkkasotilaat tällä hetkellä nauttivat.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	2.5.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 50 -: 6 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Victor Boștinaru, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Iveta Grigule, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Anders Primdahl Vistisen, Boris Zala
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Laima Liucija Andrikiienė, Neena Gill, Andrzej Grzyb, Antonio López-Istúriz White, David Martin, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Marietje Schaake, Ernest Urtasun, Paavo Väyrynen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Birgit Collin-Langen, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Karoline Graswander-Hainz, Andrey Novakov, Virginie Rozière, Josef Weidenholzer

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

50	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Johannes Cornelis van Baalen
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Lorenzo Cesa, Birgit Collin-Langen, Arnaud Danjean, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Andrey Novakov, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, László Tőkés, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Jonás Fernández, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Eider Gardiazabal Rubial, Neena Gill, Karoline Graswander-Hainz, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, David Martin, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Virginie Rozière, Josef Weidenholzer, Boris Zala
VERTS/ALE	Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Jordi Solé, Ernest Urtasun

7	-
ECR	Amjad Bashir, Anders Primdahl Vistisen
EFDD	James Carver
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

1	0
ENF	Mario Borghezio

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää